

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὅγδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος ἐννεήντη δύο καὶ μὲ χίλια ὀκτακόσα,
ἔτσι ὑπέρβησε τὸν χρόνον ἡ ποιητικὴ μας γλώσσα.

Τῶν ὥρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ ΡΟΜΗΟΣ τὴν ἑβδομάδα
κι' ὅταν ἔχω ἔμπνευσι
συνοψάζει τὰ βήματα
καὶ τὸν Ἀδωναν τὴν πολὺν
καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα θῶν
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον

— μόνον μὴ φορὰ θὰ βγαίνω,
— κι' ὅταν αὐτὴ καταβῇ,
— γὰρ λατὰ δὲν ἔχωμ,
— καὶ εἰς τὴν ἑλαιοπότην,
— δίχως νάξω κι' ἐντροπὴν,
— ῥῥῥῳα δώδεκα καὶ μόνο.

γὰρ τὰ εἶνα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Κι' ἓνα φύλλο ἀν κρατῇ — ἔγινε συνδρομότης,
κι' ὅπως τὸν παρὰ δὲν εἶδε — θὰ τὸν φῶν μαυρὸν εἶδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαί — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Γὰρ τὴ σῆρα καὶ τὴ μάρα — καὶ φέλλο μὴ δεκάρα.

Ὁκτώ καὶ δέκα μῦθος Ἀπρίλιν
καὶ πεινασμένοι γαυγίζουν σκύλοι.

Ποῦντος τρακόσα ἡγόντα τρία,
παντοῦ σωτήρων φιλοπατρία.

**Νέα τραγούδια θλιβερά
τοῦ Φασουλῆ τοῦ μακαριῶ.**

Α'.

Ῥῆτι νὰ 'ῶντε προκοπαῖς, Ῥῆτι νὰ 'ῶντε χάλια,
ῶ 'ῶντε σὲ Συνδυασμούς τουρλοῦ τουρλοῦ κεφαλῆα.
Ὀνδυασμός τρικυβέρτος γυρίζει καὶ λιμᾶρει,
ἀνὴρ δὲν ἔρει τι ζῆτα καὶ τὶ καπνὸ φουμάρει,
ῆδὲ κανίνα ὄνομα, μηδὲ βαρὴ δὲν ἔχει,
ῆδὲ ἀδίσποτος ἔδω κι' ἔκει χωρὶς καπιοστὴ τρίχει.
Βαρδαὶ νὰ περάσωμι κι' ἀνοιξέτ' μας ὄρωμο,
ὅν προσκυνοῦμε ἀρχηγό, δὲν προσκυνοῦμε νόμο,
ἀβίνας τὴν παντιέρα του, καθίνας τὸν χάβ' του,
ῆδὲ κόσμος ἀπορεῖ μ' ἑμᾶς καὶ τριβεῖ τὰ στραβά του.
Βαρδαὶ νὰ περάσωμι κι' ἀνοιξέτ' μας θίσσι
τὴν ἀναυλα σὰς στείλωμι 'στὸν διάβολο πεσκέσι,
μαρὸ μεγάλο σύμβολο κι' ἑμᾶς δὲν μᾶς ἐνώνει,
ῆδὲ μᾶς σφίγγει μὴ κλωστή, γαϊτάνι καὶ Κορόδι,
ἀβίνας 'στὸν Γερτύνιο Ἐθνάρχη δὲν ἀνήκει,
ῆδὲ κανίνας λέγεται τῆς γυναικὸς του μανίκι,
καὶ μήτε ἡ Π ρ ω ῖ α του μηδὲ κι' ἡ Χ ὡ ρ α γράφει
πὺρ τοῦτο τὸ περίεργο κι' ἄλλοκοτο συνάρι.
Βαρδαὶ 'στὴν πρωτεύουσα καὶ 'στ' Ἀρβανιτοχώρια...
ὅλα μαζὶ μαλλόνουμ καὶ ὁ καθίνας χωρία,
καθίνας εἶναι Πρίεδρος, καθίνας εἶναι μέλος,
ῆδὲ μᾶς εἶναι ὁ κανιγὰς καὶ φάσκελα τὸ τέλος.

Ἀμείως τόπο κάνετε σὲ τοῦτο τὸ μπουλοῦκι
καὶ ρίξετε 'στὴς κάλπαις μας τοὺς ψήφους μωνκούκι.
Χωρὶς κανίνας ἐκλογεὺς κασιόδη νὰ γυρεῖν
σὰν τὶ θεὸ τὸ κόμμα μας γνωρίζει καὶ λατρεῖν
σὰς λέμε πῶς καθίνας μας εἶν' ἓνας Λεϊλάμας
κι' ὅλα μας λέγοντ' ἔθνικα κι' αὐτὰ τὰ φάσκελά μας,
δύο καὶ δύο τίσσερα, κομμένο τὸ γελίκι,
πετὰ πετὰ κι' ὁ γαϊδαρός, πετὰ καὶ τὸ λελίκι.
Βαρδαὶ πρὶν 'σὰς σφάξωμι μὲ Ἀρμεδίου ζιγρός ...
τὸ σύμβολο μας ἀμπάκος, τὸ πρόγραμμά μας τ'ίγρος.

Β'.

Συνδυασμός τρικυβέρτος, μεγάλος καὶ πολὺς,
καὶ Πρίεδρος ἐπίτιμος ὁ γέρο-μπαμπαλῆς.
Κι' ὁ μπαμπαλῆς ἐρώναξε μὲ τόσο ἀσιελίκι :
αἰγέρασα, μαρὸ παιδιὰ, μὲ τὸ Βουλευτικόν...
ὥς τώρα μ' ἐψηφίκατε καὶ σὰς εὐχαριστῶ,
γὰρ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν πολλὰ σὰς χρεωστῶ,
ἀλλ' ὅμως αἰγέρασα καὶ ὀδύου δὲν ἀντέχω
νάμαι σὰν πρῶτα Βουλευτὴς καὶ 'στὴ Βουλὴ νὰ τρίχω.
Γι' αὐτὸ λοιπὸν θὰ τραβήθω καὶ μ' ὅλη τὴν ψυχὴ μου
εἰς τὰ παιδιὰ τῆς μπαποῦσας ἀρίων τὴν εὐχὴ μου,

κι' ἂν θέλουν σώνει και καλά κάμψοσι πατριῶται
ὡς Πρόεδρο Συνδικασμῶν θὰ εἶμαι πότε πότε.
Γερά σας, παιδιὰ, κι' ὁ γέρος σας 'στὸ ζῆκι θὰ τὸ στρώσει
καί 'στὸ ἐξῆς ὁ Νίκας του θὰ τὸν ἀνακληρώσει,
καί σ' ὅλους θάβαι σὰν καὶ πρὶν ὑφάνειται' ἡ αὐλή μου
καὶ Βουλευτὴ θὰ βγαῖτε γιὰ 'μὲ τὸν Νικολῆ μου.»

Γ'.

Συνδικασμός τρικουβερτός, Συνδικασμός μεγάλος,
μὲ Πρόεδρο ἐπίτιμο, πού δὲν τὸν ἔχει ἄλλος,
καὶ λένε τοῦ Συνδικασμοῦ μικρὰ μεγάλα μίλην :
αὐ Θεωρῶς ἂν 'θίμως γὰρ τοῦτο δὲν μὰς μέλει,
ἀρκεῖ μονάχα Πρόεδρος βαρβάτος νὰ ὑπάρχει
καὶ τότε βάρτα χάλαστα... σαμάρκο 'στὸν Ἐθνάρχη.»

Γ'.

"Ὅλα τὰ πούλαχι ζυγὰ ζυγὰ
κλειδοῦν καὶ πᾶνε σιγὰ σιγὰ,
μόν' ὁ Λεωνίδας μὲ συλλογὴ
μοναχὸς ὁ δόλιος μοιρολογεῖ :
Ξαφνικὸ πλακόνει καὶ συμφορὰ...
δῶστε κι' ἕναν ψῆρο 'στὸν φουκαρῶ,
'στὸν ἀέκρημνο ζενευτῆ,
'στὸν Μεσολογγίτη τὸν Βουλευτῆ.

Εἰς τὸ Μεσολόγγι πρὶν πολιτευτὴς
ἔρχου' ἰδὼ πέρα νάβω Λεωνίδης.
Εἰς τὸν Ράλλη τρέχου' ἔτσι τοῦ 'μιλῶ:
αὐστρησί μου, Μῆτορ, σὲ παρακαλῶ,
κάθε σου κουμπάρο, κάθε σου κουμπάρη,
πρόσταξε νὰ ρίξουν καὶ γιὰ 'μένα σμπάρη...
πᾶω νὰ φιλήσω καθενὸς ποδιὰ,
ὁς μου νὰ βαπτίσω κάμποσα παιδιὰ,
φίρε μου νὰ κάνω 'λίγασι κουμπαραῖς...
μπάρ τὰ βαρελότα, μπουμε ἡ κουμπουραῖς.

Μὴ μ' ἀφίνης, Μῆτορ, τὸν ζενευτῆ,
'μίλα καὶ γιὰ 'μένα 'στὸν γνωστὸν ταῦτι,
δῶστε κι' ἕναν ψῆρο 'στὸν Μεσολογγίτη,
πού 'μπροστά σας τρέχει καὶ τοῦ πέφτ' ἡ μύτη,
δῶστε κι' ἕναν ψῆρο γιὰ τὸν Λεωνίδα,
ὅπου δίνει μουντζαῖς 'στὴν παλιὰ πατρίδα,
κι' ἔρχετ' ἰδὼ πέρα γιὰ τιμὴ μεγάλην
σταυραῖρερ πρώτο νὰ γενῇ τοῦ Ράλλη.
Τίτοιχα κι' ἄλλα λείει κι' ὁ πολλοὺ τοῦ βόγγει
ἀντηχούν καὶ φθάνουν μὲς 'στὸ Μεσολόγγι,
κι' ὅσοι τὸν ἀκούει τὸν κυτοῦν καὶ κλαῖνει
καὶ α' 'στὴν παρακάτω γειτονιὰ» τοῦ λένε.

Δ'.

Βοή μεγάλη καὶ κακὸ, λόγος πεζοὶ καὶ στίχοι,
μαλλόνουν οἱ Συνδικασμοὶ ποῖς τάχα θὰ πετύχῃ.
'Εμὰς χωρὶν οἱ προύγοντες κι' οἱ φέροντες τὰ πρώτα,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας μὰς δέχονται μὲ μύρτα,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας ἀνέχουν σὰν τὰ σπέρτα,
μὲ τὰ σρικταγκαλίσματα καὶ τὰ φιλιὰ μὰς πνίγουν
καὶ τὰ πορτοπαράθυρα μονάχα τὸν ἀνοίγουν,

ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας χορὸς, κρασί, νταούλι,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας ὁ γάμος τοῦ Κουτρουλή,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας κι' ἡ νύκτα ξεμαρμένι,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας Τρικουπὴς δὲν φωντῶνει,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας ἀγκάλιασμα τιμῆς
καὶ λένουν τοὶ γαϊδάροι τὸν γιὰ νὰ δεθῇμ' ἡμεῖς.
Μὴ τόση 'γέμισαν φωτιά καὶ μ' ἐνθουσιασμό
ὅπου κι' ὀγδόντ' ἂν εἴμαθα μὲς 'στὸν Συνδικασμό,
θὰ βλέπατε νὰ θγαίναμε μὲ τὰ παπούτσι οἱ δει...
τόσο μὰς ἐφορτώθηκαν ἐρίτες οἱ διαβόλοι.
Καὶ σκοῦζον ἄλλοι ἀπ' ἐκεῖ α' Τρικουπὴς βασιλεύει,
Τρικουπὴς μόνος κύριος καὶ πρᾶγμα πού σελιεύει.
'Ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας δὲν φαίνεται Κορδόνι,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας ἡ φτώχεια τὰ κορδόνι,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας ὁ κόσμος 'στὸ πεδᾶρι,
ὅπου πατεῖ τὸ πόδι μας πετοῦνε κι' οἱ γαϊδάροι,
μὲ τῆς ἑλπίδος χρώματα ὁ κόσμος-ὅλος βάφεται
κι' ὑποδοχὴ μὰς γίνεται ὅπου δὲν περιγράφεται.
Μόλις πατεῖ τὸ πόδι μας εἰς τὰ πατῆρα εἶη
μὴ χίλις ὁδὸ ὑποδοχᾶς μὰς γίνονται κουνοῦσι,
καὶ καθεμιά χωριάται καὶ βλαχισα Μυλλαιῶν
κρίβει 'στὸν ἄσπρο κόρφο τῆς τοῦ κᾶδρο τοῦ Τρικουπῆ...
'Εγγίξε μου, Μυλλάρδε μου, καὶ σοὶ διαλεκτό,
τὸ κᾶδρο σου 'στὸν κόρφο μου θὰ τῶν γυλακτό,
καὶ παραιτεῖ τὸ σπῆτι τῆς καὶ παραιτεῖ τὴν ρόκα
καὶ λεία ἀγείρε σας, βρε παιδιὰ, καὶ τοῦ Τρικουπῆ τόκα.»
'Ἄν θέλατε νὰ μάθετε καὶ τὰ τῆς πρωτευούσης
εἰν' ἄλλο πρᾶγμα νὰ τὰ ἔγῃ καὶ ἄλλο νὰ τᾶκούσης.
'Ἀπ' ὅπου κι' ἂν περάσωμε μὰς σπράγγουν καὶ τοὺς σπᾶν
δὲν ἔχει ὁ Τρικουπισμός καὶ οὐ ἀντιπάλους, (χωνι...
καὶ τόσο μὰς 'φορτώθηκαν οἱ φίλοι πού τοὺς ἐνώχλωσε
κι' ὅλοι τοὺς λέμε κῆρε παιδιὰ, δὲν πατε καὶ 'στους ἄλλους.
Μὰς φθάνει τόση συνδρομὴ καὶ τόση καλίσουν,
κι' εἰς ἄλλους ψῆρο δῶστε γιὰ ἐλεημοσύνη.»
'Ὁ κόσμος πλὴν ἀγρυπνᾷ σὰν κι' ἄλλοτε δὲν τρώγει
κι' εἰ ἐνδεκα Τρικουπιεὶς θὰ βγῶναι κομπολόγι.

Ε'.

Γρυρῶσι τ' Ἀναφρώτικα εἰς τοῦ Τρικουπῆ κάνουν
κι' οἱ Πατησιώταις ἔρχονται κι' οἱ Πατησιώταις φθάνουν.
Μὰ νὰ καὶ Πατησιώταις μὲ χεῖλι σὰν κεράσι,
ὁ δὲ Μυλλάρδης βεβαίει πῶς ὅλα θάβλουν ἴση,
πῶς ἡ Ἑλλάς σὰν κι' ἄλλοτε πρῶρισται νὰ ἐράση,
κι' ἡ Πατησιώτικος τοῦ λένε αψυχῇ καὶ μὲ 'στὰ Πατήσια.»

Σ'.

Εἰς τὰ Λαγκαδῶνα καθέται ὁ Θεωρῶς καὶ κλαίει
κι' ἡμέρα νύκτα ἔδρευται κι' ἡμέρα νύκτα λεί :
α' Ποῖς εἶδε θηλυκὸ παππᾶ καὶ δέχοο γκαστρωμένο,
ποῖς εἶδε μὲ Τρικουπικὸ κι' ἐμὲ συνουσιμένο ;
'Εγὼ πού πάντα φαίνομαι μὲ ρεδιγκότα πρώτος,
ἀλλ' ὅμως καὶ φουτανιὰς περὶβάλλω πατριότικῃ,
ἐγὼ πού γύναις Ρούσικας καὶ μηλωταῖς φερῶ
ἀλλὰ καὶ κάπα κλέφτικη νὰ βάλω εἰμπορῶ,
ὅπου δὲν εἶμαι ντιστεγὴ μὴ βρεῖη καὶ μὴ στάξη,
πού κι' ὁ σαργίς 'στὸ πόδι μου καὶ τὸ παρούγι στίκει,
καὶ κἀλλάς πάντα καὶ παντοῦ φερῶ ἀπὸ μετὰξί,
ὅπου ὁ Φαρμακόπουλος καμνίκα φερᾷ μὲ πλέκει,
ἀλλὰ καὶ μὲ βλαχόκαλτσες 'μπωρὸ νὰ περπατῶσι
κι' ἀμείως λαοπρόβλητος τοσέλις νὰ κατανήσω,
ἐγὼ πού καθὲ ντιστεγὴ τὸ χωράτι δὲν δέχεται,
πού τὴν Ἑλλάδα πλημμυρᾷ μ' ἀντάρτας Ροβεσπέρους,

Θρέμμα γόνου άγλαού
και τó σπλάγγνον του λαού.

Z'.

Ανατολής και Δύσεως μουχρίζουν τὰ στοιχεία...
νέα Τριπλή Ξεφύτρωσι 'στών κόσμον Συμμαχία.
Ο Θεόδωρος τῆς Καρκαλοῦς, ποῦχει συμάχους τόσους,
συνθήκην ὠμολόγησε μὲ Γάλλους καὶ μὲ Ρώσους,
κι' ὁ Μοντὼλὼν μὲ τὸν 'Ονού καὶ μὲ τὸν Δεληγιάννη
ξεκίνησε 'στὴν Καρκαλοῦ τὸ σχέδιον νὰ κἀνῃ.

Τῆς Καρκαλοῦς συνθήκη,
ποῦ εἶναι μία φρίκη.

—
'Οφείλει ὅσον τάχιστα ὁ Τσάρος κι' ἡ Γαλλία
νὰ φέρῃ τὸν Θεόδωρον 'στὰ πρῶτα μεγαλεῖα,
ἐκείνος δὲ γενόμενος Πρωθυπουργὸς ὀφείλει
εἰς τῆς Κρονστάδης τῆς γνωστῆς τὸν Ναύσταθμον νὰ στείλῃ
τοῦ στόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ τὰς ἀμφοτελωνίδας,
ποῦ λαθρεμπορῶν κυνηγοῦν πλεκτάνας καὶ παγίδας.

ὅπου ζυγὸν 'στὸν σβέρκο μου κανένα δὲν ἀνέχομαι
παρὰ μονάχα τὰ σπυριά, ποῦ λένε Κα λ ο γ έ ρ ο υ ς,
ἐγὼ ποῦ τρώγω λάχανα, μὰ τρώγω καὶ μυριτζέκι,
ποῦ χάνομαι γιὰ φλούγκιλερν μὰ καὶ γιὰ 'τουμπιλέκι,
ἐγὼ τὸ μεγαθήριον, τῆς Καρκαλοῦς ὁ ἦρωρ,
τῆς Συμμαχίας τῆς Τριπλῆς πολέμιος φοικτός,
ὅπου τὰ μούτρα ἐτρίφα τοῦ Λόρδου τοῦ σωτήρος
κι' ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἐγίνα ὡς σύμμαχος δεκτός,
ἐγὼ τὸ κέντρον κι' ὁ πυρὴν ἐκάστης ἀνταρσίας,
ποῦ κι' ὁ παππὰς μὲ προσφωνεῖ τοῦ Δήμου Νυμφασίας,
ἐγὼ Ἐθνάρχης Ξακουστός καὶ κατὶ παραπάνω
μ' αὐτὸν τὸν Σπυρακόπουλο συνδουκαμὸ νὰ κἀνω;
Καὶ τί θὰ 'πῇ τῆς Καρκαλοῦς ἡ ἐνδοξὸς κοιλὰς;
καὶ τί θὰ 'πῇ κι' ἡ ἱσωθὲν κι' ἡ ἐξωθεν Ἑλλάς;
καὶ τί θὰ 'ποῦν οἱ συμμαχοὶ, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
κι' ὁ πρεσβευτὴς ὁ Μοντὼλὼν κι' οἱ προσφιλεῖς μου Γάλλοι;
καὶ τί θὰ λῆγῃ κι' ἡ μαρὶς τῆς μαύρης προδοσίας;
καὶ τί θὰ λῆγῃ κι' ὁ παππὰς τοῦ Δήμου Νυμφασίας;
'Ὁ φρίκη φρίκης!... κἀπτεται γιὰ τὸ Κορόδι τάφος
καὶ ἀρχισὰ νὰ γίνωμαι κι' ἐγὼ μηχανορράφος.»

Αί του Έλίου. Ἀδελφαί ἀνάγκη νά γυρίσουν
κι' εἰς τῆς Ἀθήνας τὰς κλεινάς κι' εἰς πᾶσαν ἑλλην πόλιν,
καί τὰ μανίκια των νά φῶν καί νά ψηροθηρῶσιν
ὑπὲρ τοῦ Ναπολέοντος μέ τὴν ψυχὴν των ἑλῃν.
Ἄλλὰ καὶ Καρδινάλιοι Καθολικοὶ καὶ Φλόροι
ὀρεῖσιν ψήφους νά ζητοῦν ἀπ' ὅλους ἄρον ἄρον,
καὶ καθενὸς Τρικυπικοῦ νά τοῦ κτυποῦν ποδάρι
καὶ νά τοῦ ψάλλουν τὸν κακὸν καὶ τὸν ψυχρὸν τὸν φλόρον.

Εἰς πᾶσαν διαδήλωσιν οἱ τοῦ Ἐθνάρχου φίλοι
πρέπει νά φέρουν Ρωσσικὰς καὶ Γαλλικὰς σημαίας,
ἀλλὰ κι' ὁ Τσιταριστὴς ἐξάπαντος ὀρεῖται
τοιούτους μόνον νά κρατῇ ὅτ' αἱ χεῖρες τὰς ἀκμαίας.

Ἄν ὁ Βασιλεὺς κινητὴς ἀναδείχθῃ ἄτῃν πάλιν
κι' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν τὸν δεῖθῃ καὶ πάλιν,
τότε οἱ δύο Συμμαχοὶ δικαίως καὶ εὐκρίτως
ὀρεῖσιν νά ἐπιβληθῶν ὅτ' Ἄνακτα θρασυεῖς
κι' ἀμείσως νά παραιτηθῇ Γεώργιος ὁ πρῶτος
καὶ μόνον ἡ Βασίλισσα νά μείνῃ ὡς Ρωσσίς.

Ὁ Καλησπέρης ὁ γνωστὸς, ὡστὶς ἀνεμοδούρα
καὶ κλασικὴ τὼν Ἀθηνῶν ψήλοκαπελαδούρα,
πρέπει τὰ πλήθη γιὰ τοὺς Τρεῖς συχνὰ νά ἐξεγείρῃ
λαλῶν ἐν μέσῳ τὸν δῶν καὶ πάντοτε προσίχων
εἰς τὴν φορὰν τοῦ λόγου του νὰ μὴ τὸν παρκοῦρη
κανένα κάρη κι' ἀραμπῆς ἀπὸ ρυτίδος τριχῶν.

Ὁ Θεωδωρὸς ἐρχόμενος ἐπὶ τῆς ἐξουσίας
ὀρεῖται τοὺς μηδενιστὰς νὰ πᾶσιν τῆς Ρωσσίας,
καὶ νά συλλάβῃ ἐνταῦθ' ἐν πρώτῃ ἐκτακτικῇ
τῶν Γάλλων τὴν Ἀναρχικὴν ἐκστὴν συμμορίαν,
τὸν Ραβασόλ, τὸν Σίμωνι, καὶ τὸς ἀνοσίους,
ποὺ νῆ τιναῖον σκίπτονται ἔφηλά τοὺς Παρισίους,
στελλων εὐθὺς ὡς φυλάκας ἀπειλουμενὸν ὄκταν
τοῦ Τσιγαρίδα τοὺς ληστὰς καὶ στήθιν φυγοποικλόν.

Ἄφ' οὗ δὲ σβύσῃ παντελῶς τὸσαῦτην ἀναρχίαν
καὶ μ' ὅλους τοὺς Ἀναρχικοὺς καλὰ τὰ συμβιβάζσῃ,
τότε καὶ ταύτην τὴν Τριπλὴν καὶ νιάν Συμμαχίαν
τῆς Νυμφαρσίας ὁ παππὰς νάλθῃ νά τὴν δικτάσῃ.

Η.

Τοῦ Ἀρμόδιου Λεμονῆ βουεῖ τὸ σαλόνι
καὶ μαῦρος σύννεφο καπνὸς τῆς σάλας του θολώνει.
Ἐκεῖ λαὸς ἀληθινός, ἐκεῖ πικρὸ ἀσκήρι
μὲ δόφους καὶ μυρτίες κλαδί καὶ μὲ κερὰ ὅτ' οὐ χεῖρ.
Ζήτω, παιδιὰ, τοῦ Λεμονῆ, τοῦ στυλοῦ τῶν δεσμών,
ποὺ μόνος του ἐκτιθεταὶ χωρὶς Συνουδάσιον.
Αὐτὸς δὲν βγαίνει κουτουροῦ καὶ πρὸς τὸν δεσθῆναι,
μόνον αὐτὸς ἀρμόδιος ὅτ' αἱ περιστάσεις εἶναι.
Οἱ ἄλλοι τὰ χρεῖσθῃσαν καὶ τάχουν σὰν χαμένα...
ἀγαπήναι Λεμονῆ, ὅς μας λεμόνι ἕνα.
Ἐγὼ λαὸς προσέρχομαι παρὰ τὸν Ἀρμόδιον...
ἀγαπήναι Λεμονῆ, ὅς μας λεμόνι δύο.
Ἐπὺ τοῦ κόσμου ἔγινες ἡ μοναχὴ λατρεία...
ἀγαπήναι Λεμονῆ, ὅς μας λεμόνι ἑπτά.
Ὅ, τι κι' ἂν ἔχῃς ἑξώμενε καὶ μὴν τὸ λογαρίσθῃς
γιατὶ καὶ σὺ καμμιὰ φορὰ θὰ κινενοφυλλίσῃς.

Λεμονῆ λεμόνισέ μας,
ὅσο λεμόνια δάνεισέ μας,
κάτι τί ξερωπῶσέ μας
κι' ἀπὸ λόγους φρύσκωσέ μας.

Κι' ἀναφωνεῖ ὁ Λεμονῆς μὲ χέρι σηκωμένον :
« Ἐγὼ, καθὼς τὸ βλέπετε, εἰν πολέμου κανένα,
ὅν ὅμως αἰρὴν-πόλεμον κηρύττειν λυσσαλὴν
καὶ κατ' ἐμοῦ τὸν Λεμονῆ, εἰ τότε τότε πλῆον...
Τὴν φροῖδαν τὸν ἀπὸ τὴν ἀποσιωπῆ
κι' ἐνθουσιώδης ὁ λαὸς κτυπεῖται καὶ κτυπῆ
καὶ γύνεται παράφορος καὶ πέρτει μίς ὅτ' ὅλα
καὶ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ φαγὶ μ' αὐτὴν τὴν κασπαρόλα,
φωναῖε δὲ κατόπιν του πεινῶν ὁ Λεμονῆς :
« Λαῖ, ποὺ σούδωσα νὰ φῆς, κι' ἐμὲ μὴ λημονῆς ».

Καὶ πολλοὶ τῶν Ἡμετέρων,
ποιοῦν φάτσας Ροδισπέρων,
τὰ ἐξῆς ὅτ' ὁ Θεωδωρὸς
παρὰ γάλλων αὐθαρεῖ.

Χαῖρε Ρώσσε, χαῖρε Γάλλε,
χαῖρ' Ἐθνάρχη μας μεγάλη.
Τὰ Λαγκάδια σου παραιτά
καὶ τὴν Καρκαλὸν χαίρεται,
κι' ὅδω πέρα νὰ γυρίσῃς
ὅπως λόγους κι' ἀντιφρῆνται.

Πρὸς πολέμους νεία τάσις
μας κατέλαβη καὶ μίση...
γιὰ κινήματα καὶ στάσεις
ὁ Ἀρμόδιος εὐρίσθ.

Πρὸς αὐτὸν εὐθὺς ἐστράφη
καθε σῶφρων καὶ τρελλός,
κι' οἱ ἐλεοὶ μηχανορραφεῖς
θὰ χαθοῖν βλοτελῶς.

Μὲ σπαθὶ τυραννοκτόνον
ἀπειλεῖται ἡ σφαρὴ τὸν,
κι' ἕνα λείπει τώρα μόνον
νὰ βρεθῇ κι' Ἀριστογείτων.

Καὶ ὁλόγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Οἱ ράπται Ἀιδονόπουλοι μὰς ἔφραν χίμα μύρια
τῆς ἐποχῆς τῆς θερινῆς περιήμια καμυρία,
ποὺ κάθε κομψοῦς μοναδικὰ τὰ κρίνει,
ποὺ μπαίνει κακομοιτῶνους καὶ βγαίνει φινγομῖνι.
Ὅσο γιὰ τοῦ κομψοῦ τὴν τέχνην τὴν μεγάλην
αὐτὸ οὐκ ὅλα κι' ἄλλοτε καὶ ὅς τὸ λέγῃ πάλιν.
Τεχνίται πρώτης τάξεως ἀμφοτέρου ὁμοῦ
καὶ γελοῖοι ὅς καρτεροὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

Ὁ Παππανικολάου, ὁ Δημοσθένης Πτοῦ,
ὁ Παδοστέμπος κι' ἄλλως, ὅπου κολουόρια κάνειν,
τῶν κολουρτζήδων ὅλων κατέλαβη τὴ μύτη
καὶ πρῶτος ὅτ' αὐτοὺς κολουόρια τεχνίτης ἀνεβάν.
Δὲν βροῖσκειται κολουοῖ μὲ τὰ θῦκα του ταῖρι,
γιὰ μυρωδιὰ καὶ γλῆκα ῥοτισετ κι' ἐμένα,
τὸ κάθε του κολουοῖ καὶ τὸνομα του ἔχει
γιὰ νὰ τὸ διακρίνῃς ἀπ' ἄλλα νοθευμένα.